

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

05 דצמבר 2019

תלה"מ 18-01-50414 פלוני נ' פלונית

לפני כב' השופטת רבקה מקייס – סגנית הנשיאה

תובע

פלוני

ע"י ב"כ עוה"ד ליאת לסקה

נגד

נתבעת

פלונית

ע"י ב"כ עוה"ד שני ליבמן

פסק דין

לפניי תביעה שהגיש האב לביטול דמי מזונות הקטינים שבהם חויב במסגרת הסכם הגירושין בין הצדדים.

רקע עובדתי

1. הצדדים הם יהודים שנישאו זל"ז כדמו"י ביום ____.
2. מנישואיהם נולדו לצדדים שני ילדים, תאומים :
____ ת"ז – ____ ת"ל – כבן 10 שנים ;
____ ת"ז – ____ ת"ל – כבן 10 שנים.
- (להלן : "הילדים", "הבנים" או "הקטינים").
3. ביום 5.4.12 אישר בית משפט זה את הסכם הגירושין בין הצדדים ונתן לו תוקף של פסק דין (להלן : "הסכם הגירושין") וביום 14.5.12 התגרשו הצדדים זמ"ז בג"פ בבית הדין הרבני.
4. הסכם הגירושין נחתם ואושר עת היו הבנים כבני שנתיים וחצי ובו נקבע כי המשמורת על הבנים תהא לנתבעת (להלן גם : "האם") וכי התובע (להלן גם : "האב") ישהה עם הבנים פעמיים בשבוע – בימי ג' כולל לינה ובימי ה' ללא לינה וכל סופשבוע שני, החל מיום ו' בסיום המסגרת החינוכית ועד למוצאי שבת.
5. אשר לדמי המזונות נקבע בהסכם הגירושין כי האב ישלם לאם בגין מזונות הבנים סך 4,000 ₪ לחודש (סך 2,000 ₪ עבור כל אחד מהם) וכי סכום זה כולל גם את הוצאות המדור. נוסף על כך הוסכם כי האב יישא במחצית מהוצאות הרפואה החריגות של הבנים וכן כי הצדדים יישאו בחלקים שווים ביניהם בשני חוגים ובשני שיעורי עזר עבור כל אחד מהבנים.
6. לאחר הגירושין, בנה כל אחד מהצדדים תא משפחתי חדש – בשנת 2013 נישא האב לאשתו השנייה, שלה בת מנישואין קודמים, כבת 11 שנה, המתגוררת עמם ואילו בשנת 2016, נישאה הנתבעת גם היא מחדש לבעלה השני ומקשר זה נולד להם תינוק משותף שהיום הוא כבן שנתיים.

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

05 דצמבר 2019

תלה"מ 18-01-50414 פלוני נ' פלונית

1 גם לבעלה של הנתבעת ילדים מקשר קודם – בן בגיר המשרת בצבא ומתגורר עמם (בזמן
2 חופשותיו) ובת כבת 12 שנה שאיננה מתגוררת בביתם באופן קבוע אלא מגיעה לזמני שהות עם
3 אביה.

4 7. בחודש 1/18 הגיש התובע שתי תביעות: האחת, נושא פסק דין זה, היינו תביעה לביטול חיובו
5 בדמי מזונות הילדים והשנייה, שבה עתר לקבוע כי הבנים יהיו במשמורת משותפת של הוריהם
6 (תלה"מ 18-01-50381).

הליך המשמורת שהתקיים לפני בית המשפט – תלה"מ 18-01-50381

8 8. כבר בתחילת ההליך, הגישו הצדדים בקשה מוסכמת למינוי עו"ס לסדרי דין ובית המשפט נעתר
9 לבקשתם.

10 9. ביום 9.5.18 הוגש תסקיר מטעם מחלקת שירותי הרווחה בעיריית ____.

11 10. המלצות התסקיר היו כי יש להורות על משמורת משותפת של הקטינים אצל הוריהם וכי
12 זמני השהות של הקטינים עם כל אחד מההורים יהיו (כולל לינה) בימי א', ב' ו-ד' אצל האם, ימי
13 ג' ו-ה' אצל האב, וסופי שבוע לסירוגין החל מיום ו' בסיום מסגרת המוסד החינוכי ועד ליום א'
14 בבוקר, שבו יביא כל אחד מההורים את הקטינים ישירות למסגרות החינוך. כמו-כן הומלץ על
15 חלוקת החגים והחופשות בין ההורים.

16 11. פקיד הסעד ציין כי הן האם והן האב בעלי מסוגלות הורית טובה וכי שניהם מעורבים בחיי
17 הקטינים. פקיד הסעד דיווח בתסקיר כי הקושי המרכזי שיש להתמודד עמו הוא כלשונו:

18 **"הביקורתיות הקיצונית וחוסר ההערכה המוחלט שמבטאת האם כנגד**
19 **האב. האם מדגישה הן פן אישיותי של חוסר אחריות לדעתה אצל האב,**
20 **והן פן טכני של תנאי המחיה הפיזיים שהאב מספק לילדיו."**

21 12. בדיון שהתקיים ביום 13.5.18 ובעוד שהאב עתר כי בית המשפט יאמץ את המלצות
22 התסקיר, הביעה האם את התנגדותה. באת כוח האם הפנתה לתנאי המגורים הבעייתיים לדבריה
23 בבית האב שבו חולקים הבנים חדר עם בתה של אשת התובע שהיא כבת 12 שנה, טענה כי מטרת
24 ההליך היא לפטור את האב מחיובו בדמי מזונות, כי האב עצמו לעיתים איננו שוהה כלל עם
25 הילדים (אלא לעיתים אמו ולעיתים בתה של אשתו), כי הקטינים אינם מקפידים על הכנת
26 מטלותיהם הלימודיות בעת ששוהים בבית האב ועתרה לחקור את פקיד הסעד על תסקירו.

27 13. אל נוכח הטענות קיימתי דיון ביום 21.5.18 שבו נחקר פקיד הסעד ולאחר מכן הגישו באי
28 כוח הצדדים את סיכומיהם.

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

05 דצמבר 2019

תלה"מ 18-01-50414 פלוני נ' פלונית

14. בהחלטתי שניתנה ביום 2.6.18 קבעתי כי בשלב זה של ההליך יש מקום לקבוע אחריות הורית משותפת של שני ההורים על הבנים ואימצתי את המלצות התסקיר אשר למתכונת של זמני השהות.

15. עוד קבעתי כי אין ספק שהעתירה למשמורת משותפת הוגשה על ידי האב באופן שאיננו מנותק מסוגיית המזונות עם זאת שוכנעתי בכנות רצונו של האב להכרה במעמדו כשווה לאם בכל נושא הקשור לטובת הקטינים ובנסיבות העניין לא מצאתי כל סיבה שלא להיעתר לבקשתו – וזאת באמצעות קביעת אחריות הורית משותפת.

16. חרף העובדה כי נדמה היה לתקופת זמן מסוימת שהמצב בין הצדדים הסלים והחלה התקוטטות ביניהם בכל מיני סוגיות הקשורות לקטינים באופן שהצריך את התערבות בית המשפט, בדיון שהתקיים ביום 21.10.18 הודיעו באי כוח הצדדים כי הגיעו להסכמה לקביעת אחריות הורית משותפת וכי זמני השהות של האב עם הבנים יתקיימו בימי ב' ו-ד' כולל לינה וכל סופשבוע שני החל מיום ו', בסיום המוסד החינוכי ועד יום א' בבוקר, עת יחזיר האב את הקטינים ישירות למוסד החינוכי.

17. הסכמה זו, שקיבלה תוקף של פסק דין, נתמכה בתסקיר משלים שהוגש ע"י פקיד הסעד שבו דווח כי ההורים מצליחים לקיים ביניהם שגרה סבירה ואף למעלה מכך ושיתוף פעולה הורי. העו"ס ציין כי האם מביעה בפניו מורת רוח בגין מחלוקות שעדיין קיימות בינה לבין האב אולם התרשמותו מהנעשה בפועל הייתה חיובית וכי הילדים מפקים מהשינוי רווח והורות מיטיבה של שני הוריהם.

הליך שהגישה האם בטענות של ניכור הורי

18. בחודש 4/19, כחצי שנה בלבד לאחר מתן פסק הדין שקבע אחריות הורית משותפת, הגישה האם תביעה חדשה שכותרתה "תביעה בענייניו של קטין, מניעת ניכור הורי והסתה" (תמ"ש 19-04-36147).

19. התביעה הוגשה בניגוד לחוק להסדר התדיינויות בסכסוכי משפחה (הוראת שעה), תשע"ה-2014 ולפיכך הוריתי על מחיקת התביעה והגשת הליך יישוב סכסוך, בהתאם לחוק זה. עוד הוריתי לאם כי אם תמצא לנכון באפשרותה להגיש בקשה לסעד דחוף שבמסגרתה אדון בטענותיה.

20. ביום 30.4.19 נקטה האם בהליכים המתאימים על פי החוק להסדר התדיינויות, לאחר שקיבלתי את עמדת יחידת הסיוע הוריתי על קיצור תקופת עיכוב ההליכים ועל פי החלטה זו הגישה האם הליך בעניינים של הקטינים (תלה"מ 19-05-34687) ואף קבעתי דיון במועד קרוב בטענות האם לגבי ניכור הורי והסתה שהועלו בבקשתה הבהולה.

21. בכתב התביעה חזרה האם על טענותיה על אודות תנאי המחיה של הילדים בבית האב וכי הם סובלים שם מצמצום, על כך שפקיד הסעד ערך בדיקות רשלניות ולא יסודיות דיון לצורך הכנת תסקירו, כי לא בחן את מצבם הלימודי של הקטינים כשהם חוזרים מבית האב וכי האב

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

05 דצמבר 2019

תלה"מ 18-01-50414 פלוני נ' פלונית

1 הציג בפניו מצג שווא כאילו דאג להפרדה בין המיטות של הבנים למיטתה של בתה המתבגרת של
2 בת זוגו אך לא כך הדבר בפועל.
3 22. אשר למהות התביעה טענה האם כי מרגע שניתן פסק הדין שקבע אחריות הורית משותפת,
4 האב עושה כל העולה על רוחו, מזניח את הילדים, מסית אותם נגדה ותוך שאיננו מסתיר כי
5 כוונתו האמיתית היא להפסיק את חיובו בדמי המזונות.
6 23. האם הוסיפה כי האב הכתיב מנהג חדש שלפיו בכל יום שבו מקיים זמני שהות עם ילדיו,
7 הוא מכריח אותה לצאת מעבודתה בשעה מוקדמת ולהגיע לדירתו כדי להביא לשם את חפציהם
8 של הילדים והכל כדי להתנקם ולהתעמר בה.
9 24. האם תיארה אחר דוגמאות נוספות שבהן השחיר האב את דמותה בעיני הילדים, מידר
10 אותה ממידע רלוונטי וחיוני הנוגע לילדים, מקבל החלטות מהותיות הנוגעות לחייהם של הילדים
11 בניגוד לדעתה ומאחורי גבה, כאשר הוא מנחה ומלמד את הילדים כיצד לשקר לאימם ומזניח את
12 בריאותם ולימודיהם של הילדים עד כדי סיכונם.
13 25. בהתנהגותו, כך לטענת באת כוח האם, נוהג האב ברשלנות, הפר חובה חקוקה: חובת ציות
14 לערכאה שיפוטית מכוח סעיף 287 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 וכן את חובתו מכוח סעיף 17
15 לחוק הכשרות המשפטית והאפוטרופסות, תשכ"ב-1962 ולפיכך עתרה לחייב את האב לחדול
16 מהניכור ההורי, להתחיל לאלתר טיפול רגשי והדרכה הורית, לקנוס את האב בסך 1,000 ₪ בגין
17 כל הפרה וכן להורות על החלפת העו"ס המטפל ומינויו של עו"ס חדש שיבחן את סוגיות
18 המשמורת וזמני השהות.
19

ההליך שהתנהל בעניין הטענות על אודות פגיעה בקשר בין האם לבין הקטינים

20
21
22 26. ביום 11.6.19 קיימתי דיון בבקשה הבהולה שהגישה האם.
23 27. במהלך הדיון, נחקרו הצדדים על ידי בית המשפט בכל הנוגע לטענות בדבר הסתה וניכור
24 הורי.
25 28. התמונה שעלתה מחקירת הצדדים היא כי מתקיימת תקשורת בין ההורים (גם אם לקויה
26 לטענת האם) וגם בין הילדים לבין שני הוריהם באופן חופשי, אין הפרה של זמני השהות והם
27 מתקיימים בדיוק כפי שנקבעו, למעט מחלוקות קטנוניות בין ההורים לגבי שעת איסוף הקטינים
28 בימים מיוחדים, הילדים מתנהגים כפי שמצופה מילדים שכיום כמעט בני 10, אינם מתחצפים
29 למי מהוריהם גם אם לעיתים מביעים אי שביעות רצון מהתנהלות מי מההורים וכי לכל אחד
30 מההורים סגנון חינוך משלו.
31 29. לפיכך בהחלטה מפורטת בת 10 עמודים מיום 17.6.19 דחיתי את הבקשה וקבעתי כי
32 התרשמתי שאין כל ראיה בדבר התנהגות של מי מההורים העלולה להביא לפגיעה בקשר של
33 הקטינים עם ההורה השני ופסקתי כי לא היה כלל מקום להגישה בטענה של ניכור הורי בנסיבות
34 הקיימות.
35

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

05 דצמבר 2019

תלה"מ 18-01-50414 פלוני נ' פלונית

התביעה לביטול דמי המזונות – נושא פסק הדין

1
2
3
4
5
6
7

30. אקדים ואציין כי אל נוכח העובדה שלעיל נסקרו בהרחבה טענות הצדדים לגבי סוגיית המשמורת וזמני השהות עם ילדיהם, טענות – שנידונו במסגרת ההליך המתאים והוכרעו (לרבות טענות האם הנוגעות לתפקודו של העו"ס לסדרי דין) אתמקד בפסק דין זה בבחינת טענות הצדדים הרלוונטיות אך ורק לעניין דמי המזונות.

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

05 דצמבר 2019

תלה"מ 18-01-50414 פלוני נ' פלונית

תמצית טענות הצדדים

טענות האב

הכנסות הצדדים

31. אשר להשתכרות האב, טענה באת כוחו כי מ-12 תלושי השכר של האב שצורפו לכתבי טענותיו (כתב התביעה ותצהיר עדות ראשית) עולה כי השתכרותו החודשית של האב עומדת על סך כ-9,400 ₪ נטו לחודש.

32. האב, לטענת באת כוחו, חי בצמצום רב עם אשתו, בתה ושני הילדים בדירה שכורה בת 2 חדרים תמורת שכר דירה בסך 2,000 ₪ לחודש. בכוונת האב ולטובת רווחת ילדיו, לעבור להתגורר בדירה שכורה גדולה יותר שבגינה יידרש לשלם שכר דירה גבוה יותר.

33. אשר לאשתו, טענה באת כוח האב, עולה מהתלושים שצורפו כי משתכרת כ-2,600 ₪ נטו לחודש בגין עבודתה במשרה חלקית בחנות רהיטים.

34. גרסת האב שלפיה דמי המזונות שמקבלת אשתו מאבי בתה מקשר קודם הם בסך 150 ₪ לחודש (ב____) לא נסתרה. אולם גם דמי מזונות זעומים אלה, טענה באת כוחו של האב, לא יכולה אשתו לגבות אל נוכח העובדה שאב בתה מתגורר בחו"ל, מובטל ונכה.

35. כמענה לטענות באת כוח האם, הפנתה באת כוח האב לעדות האב שלפיה החסכוניות שהיו על שמו בסך כ-100,000 ₪ אזלו בחלקם לאחר שהאב נאלץ לרכוש ולממן את כל צרכי ילדיו ובד בבד להמשיך ולשלם את דמי המזונות וכן לממן הליך משפטי כך שהיתרה עומדת על כ-60,000 ₪ בלבד. אשר לדמי ההבראה, טענה באת כוחו כי האב העיד שמקבל דמי הבראה פעמיים בשנה, בסך 2,200 ₪, כל פעם (סך-הכל 4,400 ₪) ותמך את עדותו בתלוש השכר שצירף עבור חודש נובמבר, שבו מופיע הרכיב של דמי הבראה. אשר לימי חופשה, הסביר האב כי מקום עבודתו מאפשר לו אך ורק לנצל ימי חופשה בפועל אולם לא ניתן לפדותם בכסף.

הכנסת האם

36. לטענת באת כוח האב, פעלה האם כדי להסתיר מבית המשפט את גובה הכנסתה ומצבה הכלכלי לאשורו ולפיכך התחמקה האם מלצרף אישורי הכנסות וגם הרצאת פרטים לכתבי טענותיה.

37. רק לאחר שהתעקשה, טענה באת כוח האב, ופנתה שוב ושוב לבאת כוח האם, התקבלו תלושי משכורת של האם שמהם עולה כי החל מהמועד שבו שבה האם לעבודתה, בסיום חופשת הלידה, השתכרותה עומדת על סך כ-10,000 ₪ נטו לחודש. נתון זה תואם לבחינת תלושי השכר של האם עבור השנים 2016 ו-2017 ולפיכך בקביעת ממוצע השתכרותה יש להתעלם מהחודשים ינואר – מאי 2018, שבהם הייתה מצויה האם בחופשת לידה.

38. בן זוגה של האם – לטענת באת כוח האב, האם אישרה כי בעלה עובד בחברת "____". הנתונים שמסרה האם בחקירתה לגבי השתכרות בעלה עומדים בסתירה לראיות. בדיקת דפי

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

05 דצמבר 2019

תלה"מ 18-01-50414 פלוני נ' פלונית

1 חשבון הבנק של האם ובעלה מעלה כי הכנסתו נטו לבנק של בעלה של האם נעה בין הסכומים
2 15,000 ₪ ל-17,000 ₪ לחודש ובחודשים מסוימים יכולה להגיע למעלה מ-20,000 ₪ נטו.

3 39. באת כוח האב מדגישה כי האב לא טען לרגע שבעלה של האם צריך לפרנס את ילדיו אולם
4 לאור פסיקת בית המשפט, הכנסתו של בן זוגה של האם רלוונטית כי מקיים עמה משק בית
5 משותף ומפקיד את משכורתו לחשבון בנק משותף, שמנהל עם האם, ולפיכך בחישוב דמי
6 המזונות, על בית המשפט לקחת בחשבון את ההכנסות של כל אחד מההורים, מכל מקור שהוא.

7 40. לטענת באת כוח האב, הצהרות האם הוכחו כלא אמינות:
8 א. כך למשל בעוד שהאם השיבה בשלילה לשאלה האם היא או בעלה סוחרים בניירות ערך,
9 עיון בדפי החשבון שצירפה מעיד אחרת;

10 ב. כך למשל, הצהירה האם כי בבעלותה חשבון בנק אחד אולם בחקירתה השיבה בחיוב
11 לשאלה האם ברשותה חשבונות בנק נוספים מזה שהצהירה עליו ובסיכומיה כבר התייחסה
12 לחשבון בנק נוסף אך כל פירוט על אודותיו הוסתר ולאב לא ניתנה הזדמנות ראויה לחקור
13 את האם לגביו.

14 41. לאור גובה הכנסותיהם המשותפות של האם ובעלה, חיה האם ברמת חיים גבוהה מאוד,
15 מתגוררת בבית פרטי שבבעלותה ורשום על שמה ולא בכדי לא טענה האם בכתב ההגנה שהגישה
16 על חובות או החזרי הלוואות שבהן נושאת. רק לתצהיר עדות ראשית מטעמה צירפה האם טופס
17 הלוואה מהבנק שאיננו חתום על ידי הבנק ואיננו נושא את שמה של האם ואף הפנתה להערת
18 בית המשפט במסגרת חקירת האם שבמהלכה הועבר לאם על ידי באת כוחה מסמך שכתוב בכתב
19 יד "הלוואות".

20 42. האם עצמה, לטענת באת כוח האב, התפארה בתנאי החיים שלהם זוכים הבנים בביתה,
21 לעומת תנאי החיים בבית האב שבו חיים הקטינים כ"מסכנים", בלשונה. גם האב עצמו תואר על
22 ידי האם כ"חסר יכולת כלכלית" ובאת כוחו אף הפנתה לדבריה של באת כוח האם שטענה כי
23 בית המשפט איננו יכול להיעתר לבקשת האב למשמורת משותפת על הקטינים אל נוכח היעדר
24 יכולת כלכלית של האב.

25 43. אשר למצבו הרפואי של בנה התינוק של האם, טענה באת כוח האב כי הטענות לא הוכחו,
26 כל שהוצג הוא אישור על אחוז גמלה זמנית (בניגוד לאחוזי נכות) ולא צורפה כל אסמכתא על
27 הוצאות מיוחדות בגינו או פגיעה בעבודתה של האם בגין היעדרויות לצורך טיפול בבנה.

28 **זמני השהות**

29 44. אין מחלוקת, טענה באת כוח האב, כי ההורים חולקים על הבנים אחריות הורית משותפת וכי
30 מקיימים עמם זמני שהות כמעט שוויוניים לחלוטין. לשיטת באת כוח האב פערי הלינות בין
31 ההורים במתכונת של שבועיים הם זניחים שכן יש לקחת בחשבון גם את העובדה שילדי ישראל
32 יוצאים ל-76 ימי חופשה בשנה, ימים שאותם חולקים ההורים באופן שווה.

33 **צרכי הילדים**

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

05 דצמבר 2019

תלה"מ 18-01-50414 פלוני נ' פלונית

45. באת כוח האב דחתה את הטענה של באת כוח האם כאילו "מאדיר" את הוצאותיו על הילדים. האב, לשיטת באת כוחו, הוכיח במסמכים שצירף כי מוציא בפועל על הילדים לפחות כפי שמוציאה האם ולכן חיובו לשלם לאם דמי מזונות נוסף על הכספים שמוציא באופן ישיר על הילדים הוא בגדר כפל תשלום.

שינוי נסיבות

46. באת כוח האב מפנה לשינויים המהותיים שחלו בחיי שני הצדדים בין המועד שבו אושר הסכם הגירושין לבין היום, המצדיקים לשיטתה את קבלת התביעה –

א. בהסכם הגירושין נקבעה משמורת לאם וזמני שהות מצומצמים לאב, בעוד שבפסק

הדין שניתן הורה בית המשפט על משמורת משותפת של ההורים על ילדיהם

והרחבה משמעותית של זמני השהות שמקיים האב עם ילדיו;

ב. מאז הגירושין, שני הצדדים נישאו מחדש ומקיימים משק בית משותף עם בני זוגם

הכולל הכנסה קבועה נוספת.

47. מאחר שהוכח כי בנסיבות המקרה דנן, טענה באת כוח האב, מתקיימים כל התנאים

שנקבעו בהלכת בע"מ 919/15, יש לקבל את התביעה ולהורות על ביטול חיובו של האב לשלם

לידי האם את דמי מזונות הקטינים.

48. כהצעת פשרה בלבד נתנה באת כוח האב הסכמה לכך שהאב יחויב לשאת לבדו בהוצאות

הקטינים, ללא השתתפות האם, בגין תשלומי ביה"ס וצידוד, תלבושת אחידה לשני הבתים, חוג

אחד לכל קטין, סלולר ותספורות. ביתר ההוצאות יחלקו הצדדים שווה בשווה וחיובו של האב

בדמי המזונות לטובת האם – יבוטל.

טענות האם

49. באת כוח האם מפנה להסכם הגירושין שנחתם בין הצדדים שבו נקבע כי האם תהיה

המשמורנית ואילו האב יקיים עם הילדים זמני שהות מצומצמים בלבד וזאת על פי רצון הצדדים

ובחירתו של האב.

50. היה ברור לאב כי האם, טענה באת כוחה, היא האחראית והמשמורנית המלאה ולפיכך

התחייב האב לשאת בסכום מזונות עבור הקטינים שיענה על כל צרכיהם וחינוכם.

51. אולם עם שינוי הפסיקה וההלכה החדשה שנקבעה בבע"מ 919/15, אצה לאב הדרך לעתור

בתביעה למשמורת משותפת שכל כולה נועדה להשיג את מטרותו האמיתית והיא ביטול חיובו

בדמי מזונות הקטינים. חיוב שנקבע בהסכם בין הצדדים.

52. בניגוד לנסיבות שעל בסיסן ניתנה הלכת בע"מ 919/15, לאורך השנים לא גילה האב כל רצון

או נכונות לגדל את ילדיו וגם בזמני השהות המצומצמים שקיים עם ילדיו עד להגשת התביעה על

ידו, כלל לא שהה עם הילדים אלא התפנה לעיסוקיו.

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

05 דצמבר 2019

תלה"מ 18-01-50414 פלוני נ' פלונית

53. חרף התנהלותו, הקפידה האם לכל אורך השנים לנסות ולערב את האב בחיי הילדים אולם בקשותיה נפלו על אוזניים ערלות והאב העדיף לעשות לביתו ולחסוך על ילדיו. אולם ועת שמצא את הפסיקה החדשה, החליט להתחיל ולתפקד כ"אב", כדי לבטל את חיובו בדמי מזונות.
- 4 **הכנסות הצדדים**
54. לטענת באת כוח האם, הכנסתו של האב מכלל המקורות לרבות אלה הלא מדווחים עומדת על כ-16,000 ₪ נטו לחודש (מופקדת ב-3 פעימות לחשבון הבנק) ולכל הפחות הכנסתו עומדת על כ-11,000 ₪ נטו לחודש.
55. לא בכדי טוענת נמנע האב מלהמציא את תלושי השכר העדכניים שלו עד לחודש אפריל 2019 וכן חסרים תלושי השכר לחודשים נובמבר – דצמבר 2018. בחקירתו לא ידע האב להסביר לאיזה חשבון בנק הפקיד את דמי ההבראה שקיבל, מה שמעיד כי לאב חשבון בנק נוסף, שאותו מסתיר מבית המשפט.
56. גם בחקירתו העיד האב על יכולתו הכלכלית ואף הביע את רצונו לקחת את הילדים עמו לטיולים בחו"ל, נתן את הסכמתו לשלם לבדו את עלות מחנה הגידו לשני הילדים והעיד כי רוכש עבור הילדים את כל צרכיהם ביד רחבה ואף למעלה מכך.
57. באת כוח האם הפנתה גם לפוטנציאל ההשתכרות של האב, שהוא בעל תואר ב_____, לעובדה שמשלם שכר דירה נמוך ביותר ומסתיר חסכוניות מבית המשפט כשמצהיר על כ-100,000 ₪ בלבד.
58. לעומת זאת, עובדת האם כבר שנים רבות _____ בתפקיד _____, במשרת אם מלאה ומשתכרת כ-8,967 ₪ נטו לחודש, סכום הכולל את כל הוצאותיה לרבות נסיעותיה היומיומיות לעבודתה וחזרה (מרחק יומי של כ-120 ק"מ). הסכומים החד פעמיים שהופקדו במשכורתה בחודשים הסמוכים לחזרתה מחופשת לידה כשם כן הם "חד פעמיים" ואין מקום לקחת אותם בחשבון בעת חישוב שכרה.
59. האם נאלצת, לפי באת כוחה, להפסיד שעות וימי עבודה רבים בשל מחלות של הקטינים וכן בשל העובדה שהתינוק המשותף שנולד לה ולבעלה הוא בעל צרכים מיוחדים, אינו פוקד מסגרת חינוכית ונקרא חדשות לבקרים לטיפולים ואבחונים רפואיים וקצבת הנכות שמקבלת עבורו – משמשת אך ורק לצרכיו הרפואיים.
60. אשר לבעלה של האם, טוענת באת כוחה, כי עובד כמנהל רשת מחשבים ב____ ומשתכר כ-9,000 ₪ שכר בסיס ומדי תקופה מקבל עמלות משתנות, שאינן קבועות, המביאות לתוספת שכר שנעה בין 2,000 ₪ לבין 4,000 ₪ לחודש, עובד שעות נוספות רבות ומשלם דמי מזונות עבור בתו מקשר קודם.
61. לאור נתונים אלה עולה כי האב משתכר כ-30% יותר מהאם, כך לטענת באת כוחה, ויש ברשותו ממון רב אולם הסתיר מבית המשפט את המסמכים שמעידים על כך לרבות דמי ההבראה והחופשה העתידיים שצפוי לקבל.

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

05 דצמבר 2019

תלה"מ 18-01-50414 פלוני נ' פלונית

62. הפערים בין הצדדים ניכרים גם בחשבונות הבנק. בעוד שלנתבעת שני חשבונות בנק שעומדים על יתרות חובה של כ-50,000 ₪ וכ-40,000 ₪, התובע מצליח לחסוך מדי חודש ותשלומי המזונות אינם פוגעים במחייתו ובכלכלתו.

זמני השהות

63. לטענת באת כוח האם, ההבדל היחיד הוא למעשה הכותרת של "אחריות הורית משותפת" אולם עדיין קיים פער משמעותי בין זמני השהות והילדים לנים בבית האם 5 או 6 פעמים יותר בחודש מאשר בבית האב.

64. כמו כן האם נותרה ההורה הדומיננטי והמשמעותי שעל כתפיה מוטל הנטל הרפואי, החינוכי והחברתי של הילדים והאב מסרב לקחת כל חלק בכך.

צרכי הקטינים

65. לטענת באת כוח האם, בפסיקה נקבע כי צרכיו ההכרחיים של כל קטין שאינם טעוני הוכחה לא יפחתו מסך 1,400 ₪ לחודש ועל כן, על האב לשאת בדמי מזונות הקטינים בסך שלא יפחת מ-3,640 ₪ בחודש.

66. אשר למדור, לטענת באת כוח האם, גם היום וחרף הצהרותיו כי יעבור לדירה מרווחת יותר, ממשיך האב להתגורר עם אשתו ובתה בדירה בת 2 חדרים בלבד כך שהילדים נאלצים לחלוק חדר עם בתה המתבגרת של אשת האב והאם מטילה ספק בקיומה או בבטיחותה של "המחיצה" שהתחייב האב לבנות על מנת להפריד בין מיטות הבנים לבין מיטת הבת.

67. לפיכך ובהיעדר מדור ראוי ומסודר לקטינים בבית האב, יש מקום להמשיך ולחייב את האב לשאת בחלקו במדור הילדים בבית האם.

68. באת כוח האם מפנה להלכת בע"מ 919/15 שבה לשיטתה נקבע כי החיוב במדור כפול יחול רק בשעה ששני הבתים מספקים לקטינים מדור ראוי, דבר שאיננו קורה בעניינינו, ולפיכך על האב לשאת ב-40% מהמשכנתא שמשלמת האם שהיא ממילא בסכום מופחת (840 ₪ חלקם של הילדים במדור).

שינוי נסיבות

69. על פי הפסיקה האחרונה, טענה באת כוח האם, על הצד שעותר לשינוי דמי מזונות שנקבעו בהסכם כולל להוכיח שינוי נסיבות עובדתי, טרם יידרש בית המשפט לבחינת שיעור המזונות ובכלל זה יבחן את השלכתה של הלכת בע"מ 919/15 על שיעורם.

70. בנסיבות המקרה דנן, טוענת באת כוח האם, אין כל שינוי נסיבות בין המצב של מי מהצדדים, כפי שהיה בעת החתימה על הסכם הגירושין בשנת 2012 לבין המצב של מי מהצדדים כיום, אשר מצדיק התערבות בדמי המזונות שנקבעו וקבלת התביעה.

71. הן האב והן האם נישאו מחדש והקימו תא משפחתי נוסף אולם אין זו אחריותו של בעלה של האם לממן את הוצאות ילדיו של האב. החבות מוטלת על האב ורובצת לפתחו בלבד.

72. כמו כן על בית המשפט לקחת בחשבון את העובדה שהכנסתו של האב גבוהה מזו של האם, מצבו הכלכלי טוב משלה, האם מטופלת בתינוק המאובחן עם 188% אחוזי נכות, זמני השהות

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

05 דצמבר 2019

תלה"מ 18-01-50414 פלוני נ' פלונית

של ההורים עם הילדים אינם שוויוניים, האב מתדהר בבזבזנות כלפי הילדים אולם לא דואג להם למדור ראוי בביתו.
73. על כן עתרה האם יש לדחות את התביעה תוך חיוב האב בהוצאות משפט גבוהות.

דיון והכרעה

74. פסק דין זה דן בתביעת האב לבטל ולחלופין להפחית את חיובו בתשלום דמי מזונות עבור ילדיו הקטינים: _____ כבני 10 שנים, לידי האם.
75. חיובו של האב במזונות ילדיו – מקורו בהסכם גירושין שנחתם על ידי הצדדים, אושר וניתן לו תוקף של פסק דין על ידי בית משפט זה ביום 5.4.12.

המסגרת הנורמטיבית

76. כידוע פסק דין למזונות איננו בחינת מעשה בית דין וניתן לשוב ולפנות לבית המשפט לבחון את סכום המזונות כפוף לכך שחל שינוי נסיבות מהותי. מבחינה זו אין שוני בין פסק דין שהוגש על יסוד הסכמה בין הצדדים לבין פסק דין שהכריע במחלוקות לאחר שמיעת ראיות (ע"א 363/81 פייגה נ' פייגה, פ"ד לו(3) 187 (1982) (להלן: "הלכת פייגה")).
77. בשורה ארוכה של פסקי דין נקבע כי יש לפרש את התנאי "שינוי נסיבות מהותי" באופן דווקני ומצומצם וכי "אין המדובר בשינוי של מה בכך, ולכן אין בכלל המשפטי, היוצר אפשרות לדיון חוזר, כדי פתיחתו של שער רחב, המתיר התדיינות חוזרת בעניין המזונות, כל אימת שהטינה ההדדית או ניגודי האינטרסים בין הצדדים דוחפים לכך. נהפוך הוא, ההלכה מגבילה ומצמצמת את הדיון החוזר, כאמור, רק לאותם מקרים, בהם חל שינוי מהותי בהשוואה למצב שבעבר" (ר' הלכת פייגה).

78. כך למשל בב"מ 3148/07 פלונית נ' פלוני [פורסם בנבו] (13.6.07) קובע בית המשפט העליון:

"אכן, ניתן לדון מחדש בגובה מזונות בהתאם לשינוי הנסיבות:

"פסק המזונות אינו יוצר מחסום סופי מפני חידוש ההתדיינות, וניתן לחזור ולפנות לבית המשפט בקשר לנושא המזונות, בכפוף להוכחת התנאי כי חל שינוי מהותי בנסיבות המצדיק את שינוי הקביעה המקורית. את המושג "שינוי נסיבות" בהקשר זה נהוג לפרש באורח דווקני, שאם לא כן עשוי להיות מופר האיזון בין המגמה להביא לסופיות הדיון לבין הצורך להתאים את גובה המזונות לצרכי חיים ולמצבי חיים משתנים בין של הצד הזכאי להם, ובין של הצד החייב בהם" (מ"א (ירושלים) 410/94 הלוי נ' הלוי (לא פורסם) - השופטת פרוקצ'יה; עמ' 49 לפסק דינו של בית המשפט לענייני משפחה)".

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

05 דצמבר 2019

תלה"מ 18-01-50414 פלוני נ' פלונית

79. עוד נקבע כי שינוי בלתי משמעותי על תוצאותיו צריך להיספג על ידי הצדדים, בלי לשוב ולפנות לערכאות השיפוטיות (ר' הלכת פייגה) וכי נקודת המוצא לבחינת השינוי תהא למן היום שבו ניתן פסק הדין למזונות ועד לעת הנוכחית (ע"א 381/86 אבין נ' אבין [פורסם בנבו] (31.12.86); ע"מ (מחוזי ת"א) 1200/05 ה' ע' נ' ה' א' [פורסם בנבו] (23.3.06) וההפניות המובאות שם).

80. במקרים שבהם המזונות בפסק הדין המקורי נקבעו במסגרת הסכם גירושין כולל, הרתיעה מפתחת הסוגיה להתדיינות מחודשת חזקה במיוחד ונדרשת מידה רבה של זהירות לפני שיתערב בית המשפט בשיעור המזונות המוסכם (ע"א 442/83 קס נ' קס, פ"ד לח(1) 767 (1984)).

81. הטעמים לכך טמונים בעובדה שהסכם גירושין הוא הסכם מורכב הכולל הסכמות שונות, אשר אחת תלויה בשנייה, ולא ניתן לבדד במרחק הזמן כל הסכמה והסכמה. במסגרת ההסכם, עשויים להיות בין הצדדים ויתורים שונים, אשר שקלולם הביא את הצדדים להסכמה בכל הנוגע לשיעור המזונות. הסכם גירושין הוא חוזה ארוך שנים, אשר אמור לכסות מצבים דינמיים. על כן, דרוש שכנוע חזק שאכן יש שינוי מהותי בנסיבות, שינוי שכזה שאם יישאר פסק הדין המוסכם על כנו, תהא אכיפתו בלתי צודקת (ר' ע"א 4515/92 שטיין נ' שטיין [פורסם בנבו] (13.6.94); עמ"ש (מחוזי ב"ש) 43749-05-18 ע' ב' ס' נ' ס' ב' ס' [פורסם בנבו] (3.1.19)).

השפעותיה של הלכת בע"מ 919/15

82. כידוע בבע"מ 919/15 פלונית נ' פלוני [פורסם בנבו] (19.7.17) (להלן: "בע"מ 919/15") נדרש בית המשפט העליון בהרכב מורחב של שבעה שופטים לשאלת חלוקת נטל חיוב המזונות בין הורים יהודים במקרה של משמורת משותפת. בפסק הדין נקבעה ההלכה שלפיה:

"בגילאי 15-6 חבים שני ההורים באופן שווה במזונות ילדיהם מדין צדקה, תוך שהחלוקה ביניהם תיקבע על פי יכולותיהם הכלכליות היחסיות מכל המקורות העומדים לרשותם, לרבות שכר עבודה, בנתון לחלוקת המשמורת הפיזית ובשים לב לכלל נסיבות המקרה."

83. בית המשפט המחוזי קבע בעמ"ש (מחוזי ת"א) 14612-10-16 פ' ב' נ' א' ב', פורסם בנבו (20.12.17) כי אותה הלכה היא בבחינת "נפל דבר בישראל":

"קביעה זו שהתקבלה פה אחד "כאמור בחוות דעתו של השופט ע. פוגלמן" שינתה מהיסוד את ההלכה אשר עמדה, עד לנתינתה, בכל הנוגע לפסיקת מזונות ילדים, שעל קביעת מזונותיהם חולש הדין האישי העברי, בגילאים שבין 6 שנים ל-15 שנים."

84. בהמשך הרחיבה הפסיקה וקבעה כי יש להחיל את הלכת בע"מ 919/15 גם על מזונות קטינים שגילם נע בין 6-15 שנים, הגם שאינם במשמורת משותפת וגם במקרים שבהם אין מדובר

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

05 דצמבר 2019

תלה"מ 50414-01-18 פלוני נ' פלונית

- 1 בחלוקת זמן שווה וזאת על בסיס אותם פרמטרים שנקבעו בבע"מ 919/15 : דהיינו, קביעת צרכי
2 הקטינים, היכולות הכלכליות של ההורים מכל מקור שהוא ויחס זמני השהות של הקטינים אצל
3 כל אחד מהוריהם (ר' לעניין זה עמ"ש (מחוזי ת"א) 14612-10-16 פ' ב' נ' א' ב' [פורסם בנבו]
4 (20.12.17); רמ"ש (מחוזי חי') 41433-04-18 פלוני נ' פלונית [פורסם בנבו] (30.5.18)).
5
6 85. עתה, משהובהר כי להלכת בע"מ 919/15 השפעה מרחיקת לכת על פסיקת מזונותיהם של
7 ילדים להורים יהודים, עלינו לבחון את טענת האב לשינוי נסיבות בצל הלכת בע"מ 919/15.
8
9 **הגישות השונות לשאלת הלכת בע"מ 919/15 כשינוי נסיבות המצדיק לבדו התערבות בית**
10 **המשפט**
11
12 86. לא ניתן לקיים דיון בסוגיה זו מבלי להזכיר תחילה את המחלוקת העומדת להכרעה בפני
13 בית המשפט העליון במסגרת בע"מ 7670/18 פלונית נ' פלוני [פורסם בנבו] (5.8.19) בשאלה, בין
14 היתר, מה המשמעות של הלכת בע"מ 919/15 על "פתיחת" פסקי דין למזונות חלוטים שניתנו עוד
15 טרם ההלכה ובעת שבאים אנו לבחון את שאלת שינוי הנסיבות ועוד (ר' לעניין זה עמ"ש (מחוזי
16 ת"א) 44301-01-18 פלוני נ' פלונית [פורסם בנבו] (22.8.19)).
17 87. טרם הלכה מחייבת מבית המשפט העליון, ההוראה המנחה נקבעה בעמ"ש (מחוזי מרכז)
18 62263-10-17 ע' ל' נ' ס' ק' [פורסם בנבו] (17.9.18) (להלן: "עמ"ש 62263-10-17"), שעליו
19 הוגשה בקשת רשות הערעור לבית המשפט העליון, שאוזכרה לעיל.
20 88. בעמ"ש 62263-10-17 דן בית המשפט המחוזי בהגשת תביעות להפחתת מזונות שגובשו
21 בהסכמי גירושין לפני בע"מ 919/15 מטעמים של שינוי נסיבות.
22 89. בהתייחסו לפסיקות של בתי המשפט לענייני משפחה בסוגיה זו, אמר כבוד בית המשפט
23 המחוזי בעמ"ש 62263-10-17 את הדברים הבאים:
24 "מיד נאמר - רוב רובם של שופטי בית המשפט לענייני משפחה סברו כי אין
25 תחולה רטרואקטיבית להלכת 919/15 ביחס לפסקי דין חלוטים למזונות שניתנו
26 עובר לאותה הלכה. אותן ערכאות הבהירו כי אין מקום להחלת ההלכה החדשה
27 כאשר עסקינן בהסכם גירושין הכולל הסכמות לעניין מזונות הצדדים. גישה זו
28 נבעה הן מתוך הרצון לשמור על חופש החוזים וההנחה כי הצדדים בעת הסכמתם
29 ידעו כי אפשר הוא שהדין ישתנה, הן בשל כך שהסכם גירושין הוא הסכם מורכב
30 הכולל הסכמות רבות ושונות אשר האחת תלויה בשנייה ובמרחק הזמן לא ניתן
31 לבדוד כל הסכמה והסכמה שהייתה להביאה לגיבושה בדרך כזו או אחרת והן בשל
32 החשיבות בשמירה על יציבות משפטית משפטית (ראו – תמ"ש 29329-07-16 ג'.
33 ואח' נ' ג', [פורסם בנבו] (2017) מפי כב' הש' ארז שני; תמ"ש (י-ם) 51305-01-16
34 16 נ.ש. נ' ח.ש. [פורסם בנבו] (2018) ותלה"מ (י-ם) 13751-02-17 ל.כ. נ' מ.ב.ה.,
35 [פורסם בנבו] (2018) שניהם מפי כב' הש' פליקס גורודצקי; תלה"מ (ת"א)

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

05 דצמבר 2019

תלה"מ 18-01-50414 פלוני נ' פלונית

17-08-19775 ב.ש. נ' י.ש. [פורסם בנבו] (2018) מפי כב' הש' שמואל בן יוסף;
תמ"ש (פ"ת) 13-06-61453 פלוני נ' פלונית [פורסם בנבו] (2017) מפי כב' הש'
איילת גולן תבורי; תמ"ש 17-10-8390 פלוני נ. פלונית [פורסם בנבו] (2018) כב'
השופטת ח. שירה; תמ"ש (חי') 16-07-29972 ר.ס. נ' ש.ס [פורסם בנבו] (2018)
מפי כב' הש' ענבל קצב – קרן ועוד רבים אחרים).

90. לאחר שערך סקירה מקיפה של הגישות השונות בסוגיה זו שהובאו בפסקי הדין של בתי המשפט למשפחה, קבע בית המשפט המחוזי לבסוף כי במקרים אלה, דהיינו תובענה להפחתת דמי מזונות, שנקבעו בהסכם גירושין כולל, בע"מ 919/15 כשלעצמו אינו מהווה עילה יחידה לשינוי נסיבות לצורך שינוי דמי המזונות. אלא יש ללכת בדרך הביניים אשר עיקרה הוא כי אך ורק אם יוכח שינוי נסיבות עובדתי, יידרש בית המשפט לבחינת שיעור המזונות ובכלל זה יבחן את השלכותיו של בע"מ 919/15 על שיעור המזונות.

91. בחינת שינוי הנסיבות העובדתית תעשה, מחד גיסא, באופן קפדני פחות, המאפשר התערבות בשיעור המזונות גם בשינויים עובדתיים המהותיים פחות מאלו שנדרשו עד כה לצורך הוכחת שינוי נסיבות המצדיק התערבות בסכום מזונות מוסכם ומאידך גיסא, תוך הקפדה על דרישת תום ליבו של המבקש.

מן הכלל אל הפרט –

92. האב העלה שתי טענות עיקריות לשינוי נסיבות. האחת היא השינוי שחל במשמורת הקטינים ובזמני השהות שמקיים עמם האב. והטענה השנייה היא כי שני הצדדים נישאו מחדש ומקיימים משק בית משותף עם בני זוגם הכולל הכנסה קבועה נוספת.

א. קביעת אחריות הורית משותפת ושינוי בזמני השהות

93. בהסכם הגירושין נקבעו זמני השהות של האב עם הקטינים בימי ג' (כולל לינה) ו-ה' (ללא לינה) וכל סופשבוע שני החל מיום ו' בסיום המסגרת החינוכית ועד מוצאי שבת.

94. בהליך המשמורת שהגיש האב ביקש את הרחבתם הפורמלית של זמני השהות לאחר, כך טען, שחל שינוי בחיי המעשה. האב טען כי בהסכמת האם ולמשך תקופה ארוכה ורציפה, החלו הילדים ללון אצלו גם בימי ה', חרף הסכם הגירושין שקבע כי ביום זה יקיימו הילדים זמני השהות עם האב, ללא לינה. השינוי חל גם בחופשות ובחגים והילדים לבקשתם נותרו אצל האב מספר ימים ברצף ולעיתים, כשהאם נתנה את הסכמתה, נותרו הילדים ללון בבית האב גם בימי שבת (בסופי השבוע שהם אצלו).

95. בהחלטות שניתנו על ידי במסגרת הליך המשמורת קבעתי כי התרשמתי מהתסקיר שהוגש וכן מעדות פקיד הסעד לפניי כי אין כל ספק שהאב ומשפחתו ביססו קשר חזק וטוב עם הילדים וכי מדובר באב אוהב, חם ואכפתי.

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

05 דצמבר 2019

תלה"מ 18-01-50414 פלוני נ' פלונית

96. כמו כן לא ניתן להתעלם מכך שהסכם הגירושין נחתם בין הצדדים ואושר עת שהיו הבנים כבני שנתיים וחצי בלבד. אני סבורה כי זהו אך ורק טבעי שעם השנים וגדילתם של הבנים, צרכיהם הרגשיים השתנו, הקשר בינם לבין אביהם הפך לקרוב יותר, האב מצא עמם מכנה משותף משמעותי וגם הילדים החלו להביע רצון עצמאי חזק לבלות זמן רב יותר עם האב וחפשו את נוכחותו וקרבתו.

97. בניגוד לטענותיה בסיכומיה, בפועל נתנה האם את הסכמתה לקביעת אחריות הורית משותפת וכן להרחבת זמני השהות של הילדים עם האב ופסק הדין שניתן על ידי ביום 21.10.18 אישר הסכמות אלה.

98. על כן ובהסכמת הצדדים, פוגש האב היום את הקטינים בימי ב' ו-ד' בשבוע וכל כל סופשבוע שני החל מיום ו' בסיום המסגרת החינוכית ועד ליום א' בבוקר, עת משיב את הילדים ישירות למסגרת החינוכית.

99. מדובר בשינוי משמעותי של זמני השהות מהמצב ששרר במועד החתימה על הסכם הגירושין לבין המצב כיום. כלומר, אם במצב אז, לנו הקטינים אצל האב 3 לילות במחזור של שבועיים, דהיינו 20% מהזמן, כיום לנים הקטינים אצל האב 6 לילות במחזור של שבועיים, דהיינו 40% מהזמן, פי 2.

ב. השינויים בתא המשפחתי של כל אחד מההורים

100. לאחר גירושיהם הצליח כל אחד מהצדדים להקים תא משפחתי חדש – האב נישא לאשתו שלה ילדה כבת 11 שנים מקשר קודם ואילו האם נישאה לבעלה, שלו שני ילדים נוספים מקשר קודם (בת שמתגוררת עם אמה ובן בגיר שמתגורר עם האם ובעלה במהלך חופשותיו מהצבא) ואף נולד לאם ולבעלה תינוק משותף.

101. אם כן השאלה העומדת לבחינה היא האם חל שינוי בהכנסות של כל אחד מהתאים המשפחתיים, כפי שטוען האב.

הכנסות התא המשפחתי של האב

102. לטענת האב אין כל שינוי בהכנסותיו ממועד אישור הסכם הגירושין לבין מועד הגשת התביעה על ידו.

103. היום, העיד האב, עובד בחברת _____ כ_____ (ר' עמוד 27 מול שורה 26 ואילך לעדותו בפרוטוקול מיום 23.5.19) וטען כי ממצא את מלוא פוטנציאל ההשתכרות שלו בכך שעובד במשרה מלאה ואף עושה שעות נוספות (עמוד 28 מול שורות 1-6 לעדותו בפרוטוקול מיום 23.5.19). עבודתו זו, על פי עדות האב, היא עבודתו היחידה ואין לו הכנסות נוספות מלבד משכורתו (עמוד 28 מול שורות 7-10 לעדותו בפרוטוקול מיום 23.5.19).

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

05 דצמבר 2019

תלה"מ 18-01-50414 פלוני נ' פלונית

104. האב הצהיר והעיד כי במועד שבו אושר הסכם הגירושין עבד בשתי משרות אולם השתכר אותו שכר שמרוויח היום ממשרה אחת, היינו כ-9,400 ₪ נטו לחודש וכי כבר בחודש ינואר 2016 עזב את עבודתו הנוספת מאחר שהגיע למסקנה שעבודה זו מונעת ממנו לבלות זמן איכות עם משפחתו וילדיו וכי גם מבחינה כלכלית, עדיף לו להשקיע את זמנו בהתמקצעות במסגרת עבודתו הנוכחית וכך להעלות את שכרו (ר' עמוד 28 מול שורות 11-20 לעדותו בפרוטוקול מיום 23.5.19).

105. אשתו לטענתו סטודנטית במשרה מלאה (לומדת 5 ימים בשבוע) ולכן עובדת במשרה חלקית ב____ שממנה משתכרת כ-2,600 ₪ נטו לחודש (ר' לעניין זה עדות האב בעמוד 28 החל משורה 21 ואילך לפרוטוקול מיום 23.5.19).

106. האב העיד כי אשתו עבדה בעבודה נוספת שממנה השתכרה כ-2,500 ₪ נטו לחודש בממוצע אולם הפסיקה את עבודתה זו מאחר שהתקשתה לשלב בין שתי עבודות (שכל אחת מהן במשרה חלקית) לבין לימודים כסטודנטית במשרה מלאה (עמוד 29 מול שורות 1-5 לעדותו בפרוטוקול מיום 23.5.19).

107. עוד ציין האב כי נפסקו לאשתו, כשהתגוררה ב____, דמי מזונות עבור בתה (שנולדה מקשר קודם) בסך 1/4 מהכנסת אביה אולם האחרון, שמתגורר דרך קבע ב____, לא עבד במשך שנים רבות ואשתו לא הייתה יכולה לגבות את חוב דמי המזונות. רק בשנת 2017 הוכר אב בתה כנכה ואשתו קיבלה עבור חודשים אוגוסט, ספטמבר, אוקטובר 2018, כ-150 ₪ לחודש מתוך פנסיית הנכות שאב בתה מקבל.

108. מעבר לכך, הצהיר האב, אין לו או לאשתו הכנסות נוספות ואין בבעלותם כל רכוש.

דיון

109. האב צירף 3 תלושי שכר לשנת 2012 עבור חודשים פברואר, מרץ ואפריל 2012 משני מקומות העבודה שבהם עבד לגרסתו באותה תקופה. עיון בתלושים אלה מלמד כי הכנסתו הממוצעת של האב (משני מקומות עבודתו) עמדה על 9,602 ₪ נטו לבנק לחודש.

110. כמו כן לתביעתו צירף האב תלושי שכר בגין התקופה שתחילתה בחודש נובמבר 2016 (כולל) ועד לחודש אוקטובר 2017 (כולל) שבה הכנסתו נטו לבנק עמדה על סך 9,461 ₪ לחודש. לתצהירו צירף האב תלושי שכר בגין התקופה שתחילתה בחודש יוני 2018 ועד לחודש אוקטובר 2018 (כולל) שבה הכנסתו נטו לבנק עמדה על סך 9,434 ₪ לחודש.

111. על סמך הנתונים הכמעט מלאים שהוצגו (תלושי חודשים נובמבר-דצמבר 2018 לא צורפו) אני מעמידה את הכנסתו של האב על סך 9,400 ₪ נטו לבנק לחודש.

112. כמו כן מתלושי השכר של אשת התובע שצורפו לתקופה שבין חודש יוני 2018 (כולל) לבין חודש נובמבר 2018 (כולל) עולה כי הכנסתה הממוצעת נטו לבנק עמדה על סך 2,600 ₪ לחודש.

113. נוסף על כך ועל פי הצהרות האב, קיבלה אשתו דמי מזונות בסך 150 ₪ לחודש בגין התקופה שבין חודש אוגוסט 2018 לבין חודש אוקטובר 2018.

114. מן המקובץ עולה כי הכנסות התא המשפחתי של האב הן כ-12,200 ₪ לחודש.

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

05 דצמבר 2019

תלה"מ 18-01-50414 פלוני נ' פלונית

הכנסות התא המשפחתי של האם

115. בתצהירה טענה האם כי משתכרת כ-8,967 ₪ נטו לחודש במוצק ובעדותה טענה כי השתכרותה נעה בין 8,000 ₪ נטו לחודש לבין 9,400 ₪ נטו לחודש (עמוד 35 מול שורות 12-14 לעדותה בפרוטוקול מיום 23.5.19).

116. כאשר נשאלה בחקירתה כיצד ערכה את החישוב של שכרה הממוצע, שעליו הצהירה, השיבה האם כי בחישוב שערכה לא לקחה בחשבון את החודשים ינואר 2018, פברואר 2018 וכדו' שבהם הייתה עוד בחופשת לידה (עמוד 34 מול שורות 8-21 לפרוטוקול מיום 23.5.19).

דיון

117. בעוד שלטענת האב בתצהירו, בתקופה שעובר להסכם הגירושין (שנת 2012), השתכרה האם כ-6,500 ₪ לחודש, טענה האם כי שכרה לא השתנה עם השנים. האם לא צירפה כל תלוש משכורת או אסמכתא אחרת שיש בה כדי להוכיח את טענתה או להצביע על שכרה באותה תקופה.

118. בהיעדר ראיה אחרת, אני מעמידה את שכרה של האם נכון לשנת 2012 על סך כ-6,500 ₪ נטו לחודש.

119. אשר להשתכרותה כיום, עיינתי בתלושי המשכורת שצירפה האם לכתבי הטענות מטעמה והגעתי למסקנה אחרת, מזו שהצהירה עליה האם, בנוגע לגובה השתכרותה.

120. ראשית אציין כי בחלק מתלושי השכר שצירפה האם היו חוסרים ונעדרו העמודים שבהם היה צריך להופיע השכר "נטו לבנק". מהנתונים הקיימים שהיו בפניי עולה כי הכנסתה נטו לבנק לתקופה שתחילתה בחודש פברואר 2018 (כולל) ועד לחודש דצמבר 2018 (כולל) עמדה על סך 9,700 ₪ (סך 12,150 ₪ "נטו"). בתקופה שבין חודש יוני 2017 לחודש ינואר 2018, שהתה האם בחופשת לידה. השתכרותה בשנה הקודמת ליציאתה לחופשת לידה, היינו החל מחודש מאי 2016 (כולל) ועד לחודש מאי 2017 (כולל) עמדה על סך 9,750 ₪ נטו לבנק לחודש (סך 11,201 ₪ "נטו").

121. לפיכך אני מעמידה את הכנסתה הנוכחית של האם על סך 9,700 ₪ נטו לבנק לחודש.

122. אם אצא מנקודת הנחה כי האם אכן השתכרה, כטענת האב, כ-6,500 ₪ נטו לחודש ערב הסכם הגירושין וכיום משתכרת כ-9,700 ₪ נטו לבנק לחודש אז ניתן לראות כי שכרה של האם אכן עלה במוצק בכ-3,200 ₪ לחודש (בערכי "נטו לבנק", כלומר אחרי ההפחתה של הן ניכויי החובה והן ניכויי הרשות).

123. אשר להשתכרות בעלה, העידה האם כי בעלה עובד בחברת "_____", כי שכרו הקבוע הוא 9,000 ₪ נטו לחודש וכי יכול לקבל תוספת שנעה בין 2,000 ₪ ל-4,000 ₪ בחודש (עמוד 35 מול שורות 12-20 לעדותה בפרוטוקול מיום 23.5.19).

124. בניגוד להוראות בית המשפט, צירפה האם לתצהיר עדות ראשית מטעמה אך ורק תלוש שכר אחד של בעלה ממקום עבודתו לחודש יולי 2018.

125. הייתה זו האם שטענה בסעיף 12 לתצהירה כי יש לכלול את הכנסת אשתו של התובע בחישוב הכנסתו (בטענה שהם מנהלים תא משפחתי אחד). כמובן שדין זהה יש להפעיל גם לגבי הנתבעת

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

05 דצמבר 2019

תלה"מ 18-01-50414 פלוני נ' פלונית

- ובעלה (שגם הם מנהלים תא משפחתי אחד) אך הנתבעת הקשתה על בית המשפט להגיע למסקנה מבוססת על אודות ההכנסות של התא המשפחתי שמנהלת שכן לא הציגה את מלוא הנתונים.
126. מעיון בדפי חשבון הבנק שצירפה עולה כי בחודש 6/18 הופקדו בחשבון הבנק המשותף לה ולבעלה סך 17,000 ₪ מחברת ____ (מקום עבודתו של בעלה) ב-3 הפקדות ואילו בחודש 7/18 הופקדו סך כ-16,000 ₪ מחברת ____ ב-2 הפקדות (ר' עדותה של האם לעניין זה בעמוד 36 החל משורה 21 ואילך לעדותה בפרוטוקול מיום 23.5.19).
127. לאור העובדה שהאם בחרה שלא להציג לפני בית המשפט את מלוא התמונה העובדתית לגבי הכנסתו של בעלה אני מעמידה את השתכרותו, על בסיס הנתונים שהיו לפניי, על סך כ-16,000 ₪ נטו לבנק לחודש.
128. **אשר לטענות על אודות קצבת הנכות שמקבל בנה התינוק של האם** – ראשית אין מחלוקת בין הצדדים כי הקצבה שמתקבלת כיום בגין בנה התינוק של האם בסך כ-4,700 ₪ לחודש היא זמנית. מעבר לכך אין בכוונתי לכלול קצבה זו בחישוב הכנסות התא המשפחתי של האם לצורך תשלום המזונות. מדובר בקצבה שנועדה לצרכיו של התינוק ואני יוצאת מתוך נקודת הנחה כי קצבה זו מממנת את צרכיו והוצאותיו של בנה של הנתבעת בגין מצבו הרפואי.
129. **לפיכך אני מעריכה את הכנסות התא המשפחתי של האם מכל המקורות בסך כ-25,700 ₪ נטו לחודש.**
130. מסקנתי זו נתמכת גם בטענותיה החוזרות והנשנות של האם על הפערים בין רמת החיים בבית האב לבין רמת החיים בביתה. חלק ניכר מעמדתה של האם שלפיה אין מקום לקבוע אחריות הוריות משותפת של ההורים על הקטינים מבוססת למעשה על טענותיה בדבר חוסר יכולתו של האב לספק לקטינים מדור ראוי.
131. אמנם בעדותה טענה האם כי **"אני לא חיה ברמת חיים גבוהה, אלא ברמת חיים מסוימת והאב חי ברמת חיים מסוימת"** אולם גם במשפט זה אני מוצאת כי האם הביעה את דעתה שלפיה קיימים פערים כלכליים בין ההורים (ר' עמוד 38 מול שורות 30-31 לעדותה בפרוטוקול מיום 23.5.19).
132. כמו כן אני דוחה את עדותה של האם כי פרסומים שפרסמה ברשתות החברתיות שבהן חיפשה עובדת משק בית הן עבור חברה ולא עבורה (ר' עמוד 39 מול שורות 1-6) והתרשמתי גם מעדות האם על אודות החופשות הרבות שבילתה בארץ ובחו"ל מאז גירושיה מהאב (עמוד 39 מול שורות 7-29 לעדותה בפרוטוקול מיום 23.5.19) כי מצבה הכלכלי של האם טוב ומאפשר לה לקיים רמת חיים יפה.
133. לאחר בחינת נסיבות עובדתיות אלה, בחינה שנעשתה באופן קפדני פחות (בהתאם לעמ"ש 62263-10-17) אני סבורה כי די באמור כדי לקבוע שהאב עמד בנטל הראייתי המופחת והוכיח כי חל שינוי נסיבות עובדתי הסולל דרך ליישום העקרונות והקריטריונים שנקבעו בהלכת בע"מ 919/15 ובפסיקה שבאה אחריה לגבי פסיקת מזונות הבנים, שהם כאמור מעל גיל 6.

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

05 דצמבר 2019

תלה"מ 18-01-50414 פלוני נ' פלונית

134. עוד אציין כי אשר לדרישת תום הלב, מצאתי כי תביעתו של האב להפחתת מזונות הוגשה בתום לב ומתוך רצון אמיתי להגביר את השוויון הכלכלי שבין ההורים ולאפשר לבנים תנאי מחייה מתאימים וטובים בשני בתי הורים ולא מתוך מניעים של כדאיות כלכלית גרידא.

צרכי הקטינים

135. כל אחד מההורים טען בכתבי טענותיו כי הוא נושא כמעט לבדו בצרכיהם של הילדים וכל אחד מהם אף צירף קבלות ואסמכתאות אולם איש מהם לא נקב בסכום שבו הוא מעריך את צרכי הבנים.

136. גם האסמכתאות שצורפו – קבלות, תדפיסי כרטיסי אשראי ודפי חשבון בנק – צורפו בערבוביה, מבלי שמצוין באופן מסודר וברור מהו סכום הצרכים בגין כל אחד מהרכיבים והיכן ניתן למצוא הוצאות אלה ומכאן שאינני יכולה ללמוד מהמסמכים שצורפו מהם צרכי הקטינים במדויק.

137. כפי שעמדה על כך כבוד השופטת גליק, אין לצפות מן השופט היושב בדין, כי בבואו לפסוק מזונות קטינים, יעסוק בחישובים ויבחן כל הוצאה והוצאה בתדפיסי כרטיס האשראי, בעוד שהאסמכתאות המצורפות, הן במרוכז ובמעורב (תמ"ש (משפחה ת"א) 16207-01-16 ש' ד' נ' א' ד' [פורסם בנבו] (14.9.17)).

138. ידועה ההלכה, כי תביעה למזונות (וגם תביעה להפחתתם) היא תביעה כספית שיש להוכיחה ככל תביעה אחרת (ע"א 130/85 כהן נ' כהן, פ"ד מ (1) 69, 71 (1979)), אלא שגם מקום שלא כל הצרכים מוכחים, פוסקים בתי המשפט מזונות לפי שיקול דעתם ואומדן הצרכים הסביר והראוי (ע"א 687/83 מזור נ' מזור, פ"ד לח (3) 29, 33 (1984)).

139. משכך, צרכי הקטינים ייקבעו על פי אומדן והערכה כשופטת היושבת בתוך עמה ובהתאם להלכות הקיימות ור' האמור בע"א 93/85 שגב נ' שגב, פד"י לט (3) 823, 828 (1985):

"כאשר עובדות אלה אינן שלמות וקשה להגיע עפ"י חומר הראיות לממצא ברור על פיהן יכול השופט לאמוד את צרכיהם של הילדים גם עפ"י ניסיון החיים שלו, השופט היושב בקרב עמו".

140. בפסיקת בתי המשפט המחוזיים שדנה במקרים שבהם שוהה הילד פרקי זמן משמעותיים אצל שני הוריו נשמעו עמדות שיש לקבוע חזקה עובדתית שלפיה עלות צרכיו של הקטין, אצל שני הוריו, לא תפחת מסך 2,250 ₪ לחודש, ללא מדור (ר' רמ"ש (מחוזי מרכז) 59188-10-18 י' נ' נ' א' נ' [פורסם בנבו] (25.10.18); עמ"ש (מחוזי חיפה) 56000-10-18 פלוני נ' פלונית [פורסם בנבו] (31.1.19); עמ"ש (מחוזי חיפה) 20634-04-18 פלוני נ' פלונית [פורסם בנבו] (7.2.19)).

141. די לשמוע את עדויות הצדדים ולהביט ברשימת ההוצאות שפירט האב בכתב התביעה (שחלקה נתמך בקבלות) ובבקשתו לצירוף קבלות נוספות מיום 25.10.18 וכן בתדפיסי כרטיסי האשראי של האם (על אף שלא ניתן לאבחן במדויק כל הוצאה והוצאה), כדי להתרשם כי מדובר בשני

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

05 דצמבר 2019

תלה"מ 18-01-50414 פלוני נ' פלונית

קטינים מושקעים ומטופחים וכי שני הצדדים, כל אחד על פי ערכיו, מקפיד לספק לבנים את צרכיהם ועושה זאת בנדיבות וביד רחבה.

142. על כן, אני מעריכה את הוצאות כל אחד מהבנים בשני בתי הוריו בסך 3,000 ₪ לחודש, דהיינו סך 6,000 ₪ לחודש עבור שני הבנים בשני הבתים.

מדור

143. מאחר שהבנים, כמפורט לעיל, מקיימים זמני שהות נרחבים עם שני הוריהם, יש צורך במדור מספק בבית שניהם.

144. על פי הנתונים שהוצגו, האם משלמת החזרי משכנתא בסך 2,100 ₪ לחודש בגין הדירה שבבעלותה ובה מתגוררת עם בעלה, בנם התינוק, הבן הבגיר של בעלה, הבנים וכן בתו של בעלה מנישואיו הקודמים (שמגיעה לזמני שהות) ואילו שכר הדירה של האב עבור 5 נפשות (האב, אשתו, הבנים ובתה של אשתו מקשר קודם) עומד על סך 2,000 ₪ לחודש.

145. בנסיבות אלה למעשה ההורים נושאים בסך זהה בגין המדור – סך 2,000 ₪ לחודש.

146. לרוב בהתאם לפסיקה מכומת רכיב המדור ב-30% לקטין, 40% לשני קטינים ו-50% לשלושה קטינים ומעלה, מן הסכום המשולם.

147. לפיכך חלקם של שני הבנים במדור הן בבית האב והן בבית האם הוא 40% מהמדור דהיינו סך 1,600 ₪ לחודש עבור שני הבתים (= 40% מסך כולל 4,000 ₪).

הוצאות החזקת המדור

148. בכתב התביעה פירט האב כי הוצאותיו החודשיות בגין החזקת המדור עומדות על סך כ-870 ₪ לחודש. האם מצידה לא פירטה אחר הוצאות אלה ועל כן אעריך אותן בסך זהה לזה של האב.

149. לפיכך אני מעמידה את הוצאות המדור בגין חלקם של הבנים הן בבית האב והן בבית האם על סך 300 ₪ לחודש, דהיינו סך 600 ₪ עבור שני הבתים.

150. לאור האמור לעיל אני מעמידה את כלל צרכיהם של הבנים לרבות הוצאות המדור והחזקתו בשני בתי הוריהם על סך 8,200 ₪ לחודש (= 6,000 ₪ + 1,600 ₪ + 600 ₪).

זמני השהות

151. זמני השהות של כל אחד מההורים עם הבנים נקבעו בהסכמה ואושרו בפסק הדין מיום 21.10.18 שלפיהם, הבנים לנים בבית האב 6 לילות במתכונת של שבועיים, כך שזמני השהות הם ביחס (בקירוב) של 40% האב ו-60% האם.

יכולותיהם הכלכליות של הצדדים

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

05 דצמבר 2019

תלה"מ 18-01-50414 פלוני נ' פלונית

152. כאמור לעיל בעת קביעת דמי המזונות יש להביא בחשבון לא רק הכנסות שוטפות אלא גם את הכנסות הצדדים מכל מקור שהוא לרבות רכוש.

הכנסות התא המשפחתי של האב

153. כאמור לעיל הערכתי את ההכנסות של האב ממשכורתו בסך כ-9,400 ₪ נטו לחודש ואת ההכנסות השוטפות של התא המשפחתי של האב בסך כ-12,200 ₪ נטו לחודש הכוללות את משכורת האב, משכורת אשת האב ודמי המזונות שמקבלת אשתו של האב בגין בתה מקשר קודם.

154. מאישורי יתרות שצירף האב לתצהיר עדות ראשית מטעמו עלה כי נכון ליום 1.1.19 נצברו בחשבון בנק על שמו (עו"ש וניירות ערך) כספים בסך כ-100,000 ₪.

155. האב העיד כי 40,000 ₪ מכספים אלה כבר נאכלו בזמן שחלף עד למועד דיון ההוכחות, כי נותרו בחשבון כספים בסך 60,000 ₪ בלבד וכי המקור לכספים אלה הוא הכספים שקיבל על חשבון חלקו באיזון הרכושי במועד איזון המשאבים בין הצדדים; כספי פיצויים שקיבל וכן קרן פנסיה שמשך (ר' עמוד 31 מול שורות 7-15 לעדותו בפרוטוקול מיום 23.5.19).

156. עוד הצהיר האב כי בבעלותו רכב ישן משנת 2005 וכי מעבר לכך אין לו כל רכוש.

157. אולם עדות האב בקשר ל"אכילת" החסכוניות לא נתמכה בראיות ולכן אני מעריכה את הכנסות התא המשפחתי של האב מכל המקורות לצורך חישוב המזונות על סך משוער שלא יפחת מ-15,000 ₪ לחודש.

הכנסות התא המשפחתי של האם

158. כאמור לעיל הערכתי את ההכנסות של האם ממשכורתה בסך כ-9,700 ₪ נטו לחודש ואת ההכנסות השוטפות של התא המשפחתי של האם בסך כ-25,700 ₪ נטו לחודש הכוללות את משכורת האם ומשכורת בעלה של האם.

159. אשר לרכוש, הצהירה האם כי בבעלותה ובבעלות בעלה דירת מגורים בת 4 חדרים שמשלמים בגינה החזרי משכנתא בסך 2,100 ₪ לחודש והיתרה לסילוק היא כ-370,000 ₪.

160. נוסף על כך הצהירה האם כי לה ולבעלה שני כלי רכב והם אף רכשו רכב נוסף ישן לבנו הבגיר של בעלה.

161. מתדפיסי הבנק שצירפה האם עולה כי בעלה צבר סך כ-300,000 ₪ (לטענת האם כספים אלה נתקבלו ממכירת דירה שהייתה בבעלותו לפני נישואיהם) והאם אף צירפה מעין הסכם בינה לבין בעלה, שבו מצהירים האם ובעלה כי כספים אלה אינם משותפים. האם העידה כי הסכם זה לא אושר על ידי בית המשפט או על ידי נוטריון בניגוד לחוק יחסי ממון בין בני זוג, התשל"ג-1973 (ר' עמוד 38 מול שורות 21-26 לפרוטוקול מיום 23.5.19).

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

05 דצמבר 2019

תלה"מ 18-01-50414 פלוני נ' פלונית

162. עוד אציין כי בניגוד לאב, לא הגישה האם אישורי יתרות ואמנם עולה כי לאם יתרת חובה בחשבון הבנק אך אין נתונים לגבי חסכוניות או פיקדונות שמנהלת לרבות לא לגבי חשבון ניירות הערך שבבעלותה (כפי שעולה מתדפיסי הבנק).

163. כמו כן העידה האם כי בבעלותה יותר מחשבון בנק אחד אולם לא צירפה כל מסמך לגבי החשבון הנוסף (שלגביו טענה בסיכומיה כי מצוי ביתרת חובה) וזאת בניגוד להחלטת בית המשפט (ר' עדותה לעניין זה בעמוד 37 מול שורות 9-12 לפרוטוקול מיום 23.5.19).

164. לאור הנתונים שהוצגו לרבות הנתונים הלא מעטים שהאם החסירה אני מעריכה את הכנסות התא המשפחתי של האם מכל המקורות לצורך חישוב המזונות על סך משוער שלא יפחת מ- 30,000 ₪ לחודש.

יחס ההכנסות הפנויות בין הצדדים

165. לצורך חישוב יחסי ההשתכרויות יש לבחון הכנסות פנויות ולא משכורת נטו, ועל כן יש לנכות מכל צד את הוצאותיו המינימאליות עבור עצמו (ר' בעניין זה ענת ליפשיץ ושחר ליפשיץ "מזונות ילדים בגילים 6 עד 15, בעקבות בע"מ 919/15" מחקרי משפט לב(2) (2019)) כאשר סכום זה הועמד בפסיקה על סך 2,000 ₪ לחודש בממוצע (ר' תלה"מ (משפחה ירושלים) 34761-08-17 י" כ' נ' ח' כ' [פורסם בנבו] (16.1.19); תמ"ש (משפחה ת"א) 11813-08-15 נ' ו' נ' ר' ו' [פורסם בנבו] (11.1.18)).

166. אשר לצדדים שלפניי, כל אחד מהם נישא מחדש והקים תא משפחתי עם בן זוג, שגם לו ילדים מקשר קודם.

167. אשר לאב, הוא מקיים משק בית משותף עם אשתו שממנו הם מפרנסים גם את בתה של אשתו מקשר קודם.

168. בכתב התביעה שהגיש, טען האב כי ההוצאות החודשיות של מלוא משק הבית המשפחתי שלו (לרבות הוצאות הבנים) עומד על סך כ- 7,400 ₪ לחודש (חישוב זה כולל גם את חלקם של הבנים בהוצאות המדור והחזקתו). נוסף על כך טען האב כי הוא נושא גם בהוצאות רבות בגין בתה של אשתו מאחר שאביה של הבת, איננו נושא במזונותיה.

169. אשר לאם, היא מקיימת משק בית משותף עם בעלה שממנו הם מפרנסים גם את בנם המשותף התינוק, בעלה של האם נושא במזונות בתו מנישואיו הראשונים ובנו הבגיר שנמצא בצבא, שוהה גם הוא בביתם, בעת חופשותיו.

170. כפי שעלה מתדפיסי העו"ש שצירפה האם לתצהיר עדות ראשית מטעמה, בעלה משלם מדי חודש לגרושתו סך 1,650 ₪ בגין מזונות בתו מנישואיו הקודמים.

171. האם אמנם הצהירה על החזרי חובות/הלוואות בסך 2,500 ₪ לחודש אולם העידה כי אין ברשותה כל אסמכתא לגבי אותה הלוואה כביכול שנטלה מהוריה (ר' עמוד 37 מול שורות 7-8

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

05 דצמבר 2019

תלה"מ 18-01-50414 פלוני נ' פלונית

לעדותה בפרוטוקול מיום 23.5.19) ובהמשך עדותה העידה כי הלוואת המשכנתא היא ההלוואה
היחידה שלקחה (עמוד 29 מול שורות 29-31 ועמוד 30 מול שורות 1-2 לפרוטוקול מיום 23.5.19).
172. אמנם האם לא העריכה את סכום ההוצאות החודשיות שנדרשת להוציא בגין התא המשפחתי
שלה, אולם עיון ברשומות הבנקאיות שצורפו מעיד כי מדובר בסכום לא מבוטל. גם לאור מספר
הנפשות.

173. מאחר שגם בעניין זה לא הציגו לפני הצדדים נתונים ואסמכתאות נותר לי רק להעריך הוצאות
אלה, ברוח החזקות העובדתיות אשר להערכת צרכי קטין.

174. לאור האמור לעיל אני קובעת כדלקמן:

א. יש לייחס לכל אחד מהצדדים ובני משפחתו הוצאות מדור בסך 1,200 ₪ (ללא חלקם של
הקטינים במדור);

ב. יש להעריך את עלות הבסיס של האב, אשתו ובתה מקשר קודם בסך 3,500 ₪ לחודש;
ואת עלות הבסיס של האם, בעלה, בנם המשותף וילדיו מקשר קודם בסך 8,000 ₪
לחודש.

175. על בסיס הערכה זו יש לנכות מהכנסות התא המשפחתי של האב סך 4,700 ₪ בחודש (3,500 עלות
הבסיס של האב, אשתו ובתה ו-1,200 ₪ הוצאות מדור עבורם) כך שהכנסתו הפנויה של התא
המשפחתי של האב היא בסך 10,300 ₪ לחודש.

176. ומהכנסת התא המשפחתי של האם יש לנכות סך 9,200 ₪ לחודש (8,000 ₪ עלות הבסיס של
האם, בעלה, בנם המשותף ושני ילדיו מקשר קודם של בעלה של האם ו-1,200 ₪ הוצאות מדור
עבורם) כך שהכנסת התא המשפחתי הפנויה של האם היא בסך 20,800 ₪ לחודש.

177. לפי הנתונים לעיל עולה כי ההכנסות הפנויות של התא המשפחתי של האם הן פי 2 מההכנסות
הפנויות של התא המשפחתי של האב.

178. עם זאת ומאחר שאין מקום להטיל על בני הזוג של הצדדים לשאת במזונות הבנים, חובה
המוטלת בראש ובראשונה על הוריהם אני סבורה כי לצורך החישוב של דמי המזונות בעניינינו יש
לקחת בחשבון אך ורק את הכנסתם הפנויה של שני ההורים בלבד, ללא המשכורת של בני זוגם.
שהרי כל קביעה אחרת תטיל למעשה את נטל דמי המזונות על בעלה של האם, שכן ההורים
עצמם משתכרים משכורת כמעט זהה – סך כ-10,000 ₪ נטו לחודש, הוצאותיהם בגין המדור הן
זהות גם כן – 2,000 ₪ לחודש וגם ההערכה בגין הוצאותיהם האישיות דומה שכן לא הוכח כי
למי מהם צרכים חריגים.

179. מתוך קביעה זו ולצורך חישוב דמי מזונות הבנים אני בוחנת אך ורק את הכנסותיהם הפנויות של
ההורים עצמם שהיחס ביניהן הוא 50% האב ו-50% האם.

חישוב המזונות בהתאם להכנסות ההורים וזמני השהייה

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

05 דצמבר 2019

תלה"מ 18-01-50414 פלוני נ' פלונית

180. אל נוכח כל האמור לעיל, קביעת החיוב בהתאם ליחס הכנסות ההורים הוא כדלקמן:

האם – $8,200 * 50\% = 4,100$ ₪

האב – $8,200 * 50\% = 4,100$ ₪

181. צרכי הקטינים בהתאם לזמני השהות הם כדלקמן:

בשהייתם בבית האם – $8,200 * 60\% = 4,920$ ₪

בשהייתם בבית האב – $8,200 * 40\% = 3,280$ ₪

182. בהתאם לאמור לעיל, על האב לשלם לאם מזונות כפי חלקו בהתאם ליחס ההכנסות בקיזוז

ההוצאות שמוציא בעת שהיית הקטינים עמו, דהיינו:

$4,100 - 3,280 = 820$ ₪ לחודש.

183. עם זאת וכפי שציינתי לעיל פסקי הדין של בתי המשפט המחוזיים חוזרים וקובעים כי אל לו

לבית המשפט להצטמצם אך ורק לנוסחאות המתמטיות הנוקשות וכי לאחר הצבת הנתונים

חייב בית המשפט להפעיל את שיקול דעתו והשכל הישר ולחתור לתוצאה שתקדם את השוויון

בין הצדדים ותביא בחשבון את כל מערכת השיקולים הרלוונטיים לנסיבות המשפחה שנמצאת

לפניו.

184. מכל המקובץ ומתוך יציאה מנקודת מוצא כי לא מדובר בתביעה חדשה למזונות אלא מדובר

בתביעה להפחתת מזונות שנקבעו בהסכם גירושין כולל ושיקפו את הסכמות הצדדים ורצונם

להסדיר את כל העניינים הקשורים בפירודם, גם בהיבט הרכושי, בהסכם אחד שהוא בגדר

מקשה אחת, אני סבורה כי יש להעמיד את דמי המזונות שעל האב לשלם לאם עבור שני הבנים

על סך 1,000 ₪ לחודש. כמו כן אני קובעת כי פסק דין זה יחול אך ורק ממועד זה ואילך ולא

רטוראקטיבית וזאת כדי שהקיזוז לא ישפיע על רווחת הבנים והאם מתוך הנחה שהכספים

ששולמו כמזונות כבר נצרכו (ר' בע"מ 4589/05 פלוני נ' פלונית [פורסם בנבו] (21.11.05)).

185. אשר למחלוקת בין הצדדים במסגרת **בקשה מספר 28**, היינו בקשה שהגיש האב לחייב את האם

במחצית מההוצאות ששילם עבור הקטינים, אציין כי טוב היה לו בקשה זו לא הייתה מוגשת.

מרבית ההוצאות המפורטות הן הוצאות אשר כלולות בדמי המזונות (תספורות, נעליים, מעילי

חורף וכדומה) ולא מדובר בהוצאות חינוך או רפואה חריגות. הגם שבחירתו של האב לממן עבור

הילדים הוצאות אלה, נוסף לצרכים שמספקת האם, מבורכת ללא ספק, אין בה כדי להטיל חיוב

על האם. אשר לטענות על אודות הוצאות מסוג תלבושת אחידה לביה"ס וילקוטים לביה"ס,

לאור החלטתי דלעיל כי לא תהיה התחשבנות רטוראקטיבית בין הצדדים, אני דוחה בקשה זו.

186. לאחר שבית המשפט נחשף להתדיינות האחרונה בין הצדדים, המתוארת לעיל, ומאחר שאין

בכוונתו של בית המשפט לדון ולהכריע איזה סוג ילקוט ירכשו הצדדים לבנים (האם של חברת

"אדיס", כפי שרוצה האב, או של חברה אחרת, כפי שסבורה האם), יובהר לצדדים כי אם לא

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

05 דצמבר 2019

תלה"מ 18-01-50414 פלוני נ' פלונית

1 ימצאו דרך להסדיר מחלוקות אלה ביניהם, יופנו הצדדים להליך של תיאום הורי, שבעלויותיו
2 יישאו שווה בשווה.
3 187. נוסף על כך ולאור הפחתת דמי המזונות, מורה בית המשפט לאב, בתוך חצי שנה מהיום, למצוא
4 **מדור חלופי ראוי** שבו יהיו סידורי לינה מתאימים לבנים ויתנו מענה לצורכיהם ולגילם (לרבות
5 הפרדה הולמת בין לינתם לבין לינתה של בתה של אשתו). אם לא יפעל האב במהלך התקופה
6 האמורה למציאת מדור חלופי מתאים לצורכי הילדים, תוכל האם לפנות מחדש בהליך שיפוטי
7 מתאים כדי שניתן יהיה לבחון מחדש את האחריות ההורית המשותפת לרבות השפעתה על
8 סוגית המזונות.
9

סיכום

10
11
12 188. על כן, אני קובעת כדלקמן:
13 א. האב ישלם לידי האם סך 1,000 ₪ לחודש בגין דמי המזונות של שני הקטינים (סך 500 ₪
14 עבור כל קטין).
15 ב. תוקף החיוב הוא החל מיום מתן פסק הדין. אין הפחתה של דמי המזונות באופן
16 רטרואקטיבי.
17 ג. הסך האמור בס"ק (א) לעיל צמוד למדד הידוע היום, והוא יעודכן אחת לשלושה חודשים,
18 ללא חיוב למפרע.
19 ד. כמו כן, יישאו הצדדים בחלקים שווים ביניהם בהוצאות רפואיות חריגות שאינן משולמות
20 על ידי ביטוח בריאות ממלכתי או הביטוח הרפואי המשלים שבו מבוטחים הקטינים
21 (לטענת האם – מבוטחים ממקום עבודתה) לרבות טיפולי שיניים, משקפיים, תרופות,
22 אבחונים, מומחים רפואיים, טיפולים פסיכולוגיים ורגשיים וכל הוצאה רפואית נדרשת
23 אחרת. במקרה של מחלוקת בין הצדדים, יכריע הגורם הרפואי המטפל.
24 ה. נוסף על כך, יישאו הצדדים בחלקים שווים ביניהם בהוצאות החינוך החריגות. הוצאות
25 אלה כוללות את מסגרת החינוך כיום, קייטנות בחופשת הקיץ, חוגים לרבות ציוד ותלבושת,
26 שיעורי עזר, הוראה מתקנת, הוצאות חינוך בבית הספר: אגרות רישום, סל תרבות, טיולים,
27 תלבושת אחידה ועלות ההצטיידות בתחילת שנה - בקיזוז המענק מאת המוסד לביטוח
28 לאומי עבור הוצאות אלה – אם תהיה האם זכאית למענק זה. למעט הוצאות בגין מחנה
29 האימונים בגידו – עלות זו תחול במלואה על האב.
30 תשלומים אלה יבוצעו כנגד קבלות או אישורים, ובמקרה של מחלוקת בדבר נחיצות
31 ההוצאה, בהתאם להמלצת המורה המקצועי או וכאמור לעיל, על פי החלטתו של מתאם
32 הורי, שאליו יופנו הצדדים, אם ויתעורר הצורך.
33 ו. חיוב המזונות הוא עד גיל 18 או עד סיום התיכון או עד מועד הגיוס לצה"ל או לשירות
34 לאומי, לפי המאוחר, ובזמן השירות הצבאי/השירות הלאומי, ישלם האב שליש מסכום
35 המזונות ששולם עבור כל קטין ערב גיוסו.

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

05 דצמבר 2019

תלה"מ 18-01-50414 פלוני נ' פלונית

ז. פיגורים יישאו הפרשי הצמדה וריבית כדין ממועד החיוב ועד התשלום בפועל.

ח. קצבת הילדים מהמוסד לביטוח לאומי תשולם לידי האם נוסף על דמי המזונות דלעיל.

הוצאות משפט

189. לפנים משורת הדין ועל מנת לסייע בשיפור מערכת היחסים בין ההורים מתוך תקווה כי שניהם יסתגלו במהרה למצב החדש שנוצר וילמדו לשתף פעולה לטובת הבנים, אינני מורה על חיוב בהוצאות וכל צד יישא בהוצאותיו.

190. תואיל המזכירות לסגור את התיק.

ניתן היום, ז' כסלו תש"פ, 05 דצמבר 2019, בהעדר הצדדים.

רבקה מקייס

רבקה מקייס, שופטת, סגנית הנשיאה